

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci

žalobce: **TIME:SERVICE , a.s.**, IČO 63999820, se sídlem Tusarova 453/41, 170 00 Praha 7
Zastoupen: JUDr. Tomášem Kaiserem, advokátem, se sídlem Havlíčkova 1682/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovaný: **Finanční úřad pro Karlovarský kraj**, se sídlem Západní 19, 360 01 Karlovy Vary

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2017 č. j. 336102/17/2400-11452-401509

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Věc se postupuje k vyřízení Odvolacímu Finančnímu ředitelství.
- III. Žalobci se vrací z účtu Krajského soudu v Plzni k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Kaisera soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 12.4.2017 č. j. 336102/17/2400-11452-401509 Finanční úřad pro Karlovarský kraj rozhodl o návrhu žalobce na zastavení daňové exekuce tak, že tento návrh ze dne 9.3.2017 na zastavení daňové exekuce na prodej nemovitých věcí, nařízené exekučním příkazem č. j. 7339795/16/2007-00540-403501 ze dne 7.10.2016, zamítl. V poučení Finanční úřad pro Karlovarský kraj uvedl, že proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky ve smyslu § 181 odst. 4 daňového řádu. Toto rozhodnutí jako datová zpráva bylo dodáno do datové schránky žalobce dne 12.4.2017. Dne 22.4.2017 uplynulo 10 dní od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

k dodanému dokumentu. Zpráva byla označena jako doručena fikcí dne 22.4.2017.

2. Dne 19.6.2017 žalobce podal k poštovní přepravě žalobu proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 12.4.2017 č. j. 336102/17/2400-11452-401509, která byla Krajskému soudu v Plzni doručena dne 20.6.2017. Žalobce v žalobě rekapituloval dosavadní průběh řízení před správním orgánem a s odkazem na ust. § 322 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu konstatoval, že z výkonu rozhodnutí jsou vyloučeny věci z vlastnictví povinného, který je podnikatelem, a to takové věci, které podnikatel nezbytně nutně potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti. Žalobce je výrobcem veřejných hodin, které jsou rozmístěny po celé České a Slovenské republice a je jedinou společností, která má know-how na údržbu a opravu hodin, které byly žalobcem vyrobeny a instalovány. Žalobce přitom navrhoval, aby z výkonu rozhodnutí byl proto vyloučen nákladní automobil značky Renault Master FD – FDA2 reg. značky x, který je speciálně upraven k provozování hlavní podnikatelské činnosti žalobce, kterou je hodinářství. Napadeným rozhodnutím žalovaného byl zamítnut návrh žalobce a stalo se tak v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 322 odst. 3 o.s.ř. a § 6 odst. 3 daňového řádu. Z tohoto důvodu navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a aby bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, které žalobci vznikly.

II. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný neshledal v rovině učiněných skutkových zjištění ani ve vyvozeném právním názoru odůvodňujícím zamítnutí návrhu na zastavení daňové exekuce ve vazbě k předmětnému automobilu žádných pochybení a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud při posuzování žaloby hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení a přednostně posuzoval včasnost jejího uplatnění. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo v souladu s ust. § 17 odst. 4 zák. č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů žalobci doručeno dne 22.4.2017 a žaloba vůči tomuto rozhodnutí byla podána dne 19.6.2017, byla u soudu podána včas.
5. V rámci zkoumání podmínek řízení se soud dále zabýval otázkou, zda podaná žaloba je v dané věci přípustná. Soud přitom vycházel z ust. § 181 odst. 2 písm. d) daňového řádu, podle kterého správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci nebo věci nepodléhající exekuci.
6. Podle § 181 odst. 3 daňového řádu, rozhodnutí o odložení, jakož i o pokračování v odložené daňové exekuci nebo rozhodnutí o zastavení daňové exekuce se doručuje všem příjemcům exekučního příkazu. Jde-li o částečné zastavení daňové exekuce, doručuje se rozhodnutí pouze dlužníkovi a plátcí mzdy, poskytovateli platebních služeb nebo jinému poddlužníkovi, kterého se částečné zastavení týká. Podle § 181 odst. 4 daňového řádu proti rozhodnutí podle odst. 3 nelze uplatnit opravné prostředky.
7. Z ust. § 181 daňového řádu tak vyplývá, že daňový dlužník je oprávněn podat návrh na

zastavení daňové exekuce v případech definovaných v § 181 odst. 2 písm. a) až j) daňového řádu. Pokud návrh daňového dlužníka je důvodný, správce daně rozhodne o *zastavení daňové exekuce* a takovéto rozhodnutí doručuje v souladu s § 181 odst. 3 daňového řádu. Protože správce daně tímto rozhodnutím plně vyhovuje návrhu daňového subjektu a rozhoduje v jeho prospěch, není proto proti takovému rozhodnutí odvolání přípustné. Oproti tomuto rozhodnutí však správce daně může rozhodovat o *zamítnutí návrhu daňového dlužníka na zastavení daňové exekuce*. Takovéto rozhodnutí správce daně doručuje pouze daňovému subjektu, což rovněž žalovaný v přezkoumávaném případě učinil. Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení daňové exekuce tím nelze chápat jako rozhodnutí o zastavení daňové exekuce ve smyslu § 181 odst. 3 daňového řádu. Správnost závěrů vyslovených správcem daně v rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce podaného daňovým dlužníkem je proto možné napadnout řádným opravným prostředkem ve smyslu § 109 odst. 1 daňového řádu, neboť zákon podání odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce nevylučuje. Z tohoto výkladu ustanovení § 181 daňového řádu vyplývá, že charakter pozitivního a negativního rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce je odlišný. Kromě rozdílů vyplývajících z možnosti či nemožnosti podání řádného opravného prostředku proti danému rozhodnutí se liší i okruh subjektů, jímž jsou tato rozhodnutí doručována (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. února 2012 č. j. 1 Afs 14/2012-24 dostupného na www.nssoud.cz).

8. Rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl žádost žalobce o zastavení exekuce, není proto rozhodnutím ve smyslu § 181 odst. 3 daňového řádu a proto je proti němu odvolání přípustné.
9. Krajský soud proto posoudil žalobu žalobce jako odvolání podané proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2017, neboť správní orgán ve svém rozhodnutí nesprávně poučil žalobce o nemožnosti podat odvolání. V řízení před krajským soudem proto vyvstala překážka nepřípustnosti uplatněné žaloby ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., podle kterého soud usnesením návrh odmítne, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný. Nepřípustnost žaloby přitom vyplývá z ust. § 68 písm. a) s.ř.s., podle kterého žaloba je nepřípustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon. Krajský soud na základě výsledku zkoumání podmínek řízení tak postupoval podle § 46 odst. 5 s.ř.s., podle kterého podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, pak soud z tohoto důvodu návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Protože předmětný návrh byl u soudu podán včas, platí, že opravný prostředek byl rovněž včas podán.
10. V souladu s ust. § 10 odst. 3 in fine soud vrátil z účtu Krajského soudu v Plzni žalobci soudní poplatek za žalobu, neboť jeho návrh byl odmítnut před prvním jednáním.
11. Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. a vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta rozhodl soud, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 21. prosince 2018

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu